

◆ L'HORA NOVA ◆

INGENUAMENT

Les dues Centrals Sindicals es troben ara, a seguit de la solució del plet orgànic de la U. G. T., en condicions oportunitíssimes de realitzar la unitat d'acció que permetrà enfortir el front de lluita contra el feixisme i assegurarà el manteniment de les conquestes del poble productor, per afiançar-les i ampliar-les quan ens somrigui la victòria. En les circumstàncies actuals el pla d'unitat s'ha de traduir en un esforç en la producció, principalment en les indústries de guerra, per tal com amb aquest guany s'accelerará la guerra i esclafarem l'enemic. L'aportació del proletariat a la lluita, com més s'intensifiqui, més segur serà el triomf de la causa de la llibertat i, per tant, el reconeixement de les seves reivindicacions esdevindrà un dret de la seva pròpia obra. Per això tot el que sigui treballar i sacrificar-se per a l'assoliment del triomf sobre el feixisme, és avançar vers el camí de possibilitar un demà venturós als pobles hispànics. La veritable democràcia, la coincidència de les masses en la gran obra de solidaritat humana, si no l'establim en aquests moments de dolor i de gran perill, no serem dignes d'una nova vida. Que l'experiència ens serveixi d'estímul per no donar un pas enrera, i que la unitat C. N. T. - U. G. T. tingui una continuació en tot el poble antifeixista, ja que serà la força del Govern i del Front Popular Antifeixista, amb la qual no mancarà la solució adient als diversos problemes que ens planteja la guerra. El moment és d'unitat sense restriccions i d'assistència efectiva al Govern del Front Popular. - ALFIL

L'ERROR DE LES DEMOCRACIES

La incomprensió de certs Estats davant la gran lluita que l'Espanya democràtica sosté contra el feixisme internacional i uns militars traïdors a la República, ha privat de què el món seguís una política justa de cara a la seguretat col·lectiva i a garantir la independència dels pobles.

Entre vacil·lacions i claudicacions les nacions democràtiques res han fet per aturar els perills que amenacen amb els més greus trastorns. Així hem vist que el resultat de la política de no intervenció en el nostre conflicte, no sols ha estat en perjudici dels qui a Espanya representen el Dret, ans encara un escarni per a la democràcia en general. Els fets ho diuen prou clar: mentre s'anava reunint el Comitè de Londres, arribaven, ininterrompudament, tropes de reforç d'Itàlia i Alemanya a la zona rebel, i els actes de pirateria, amb l'intent de sotmetre a un bloqueig les nostres costes, es registraven sens treva en la Mediterrània.

Quin ha estat el fruit de mirar-se passivament, les velles democràcies, la tragèdia dels pobles hispànics? Els esdeveniments ens ho revelen. L'isolament del nostre conflicte, amb la privació al Govern de la República del dret d'adquirir armes a l'estranger, haurà estimulat el nou atropell d'envair la Xina. Es l'èxit immediat de la política de no intervenció; és la conseqüència del sistema practicat de donar primes a l'agressor.

L'esperança de què els imperis colonials de les respectives potències serien respectats pels Estats feixistes degut a la política de no ingrencia adoptada entorn de la nostra contesa, ha fallit, i la sotragada de les cobejances dels Estats totalitaris ja deixa sentir els seus efectes en les rutes imperials que condueixen a la Índia, a l'Àfrica i als mars de la Xina.

Des d'ara, les grans democràcies estan en perill, i la política suïcida que han seguit amb el nostre cas, els ha llevat tot prestigi i, per tant, ha accentuat els corrents feixistitzants en diversos països que viuen l'espant de la indefensió en què els ha deixat el món democràtic davant les provocacions de l'imperialisme feixista.